Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (deviata komora)

z 8. mája 2014*

„Poľnohospodárstvo — Poľnohospodárske výrobky a potraviny — Nariadenie (EHS) č. 2081/92 — Článok 2 — Ochrana zemepisných označení a označení pôvodu — Vecná pôsobnosť — Ochrana na vnútroštátnom území — Chýbajúca registrácia na úrovni Spoločenstva — Dôsledky — Ochrana označení výrobkov, pri ktorých neexistuje osobitná spojitosť medzi ich vlastnosťami a zemepisným pôvodom — Podmienky“

Vo veci C-35/13,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Corte suprema di cassazione (Taliansko) z 13. decembra 2012 a doručený Súdnemu dvoru 24. januára 2013, ktorý súvisí s konaním:

Assica – Associazione Industriali delle Carni e dei Salumi,

Kraft Foods Italia SpA

proti

Associazione fra produttori per la tutela del „Salame Felino“,

La Felinese Salumi SpA,

Salumificio Monpiù Srl,

Salumi Boschi Fratelli SpA,

Gualerzi SpA,

Alinovi Tullio di Alinovi Giorgio & C. Snc,

Salumificio Gastaldi di Gastaldi Franco & C. Snc,

Boschi Cav. Umberto SpA,

Fereoli Mario & Figlio Snc,

Salumificio Ducale Snc di Morini & Tortini,

Fereoli Gino & Figlio Snc,

Ronchei Srl,

* Jazyk konania: taliančina.

Salumificio B.R.B. Snc,

SÚDNY DVOR (deviata komora),

v zložení: predseda deviatej komory M. Safjan, sudcovia J. Malenovský (spravodajca) a K. Jürimäe,

generálna advokátka: E. Sharpston,

tajomník: A. Impellizzeri, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 9. januára 2014,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Assica – Associazione Industriali delle Carni e dei Salumi, v zastúpení: N. Lipari a M. Casini, avvocati,

— Associazione fra produttori per la tutela del „Salame Felino“, La Felinese Salumi SpA, Salumificio Monpiù Srl, Salumi Boschi Fratelli SpA, Gualerzi SpA, Alinovi Tullio di Alinovi Giorgio & C. Snc, Salumificio Gastaldi di Gastaldi Franco & C. Snc, Boschi Cav. Umberto SpA, Fereoli Mario & Figlio Snc, Salumificio Ducale Snc di Morini & Tortini, Fereoli Gino & Figlio Snc, Ronchei Srl a Salumificio B.R.B. Snc, v zastúpení: S. Magelli, avvocato,

— Procuratore generale della Repubblica presso la Corte suprema di cassazione, v zastúpení: R. Russo, Sostituto Procuratore Generale,

— talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci P. Gentili, avvocato dello Stato,

— Európska komisia, v zastúpení: D. Triantafyllou a P. Rossi, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálnej advokátky, že vec bude prejednaná bez jej návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 2 nariadenia Rady (EHS) č. 2081/92 zo 14. júla 1992 o ochrane zemepisných označení a označení pôvodu poľnohospodárskych výrobkov a potravín (Ú. v. ES L 208, s. 1; Mim. vyd. 03/013, s. 4), zmeneného a doplneného nariadením Rady (ES) č. 535/97 zo 17. marca 1997 (Ú. v. ES L 83, s. 3; Mim. vyd. 03/020, s. 352, ďalej len „nariadenie č. 2081/92“).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu, ktorého účastníkmi sú na jednej strane Assica – Associazione Industriali delle Carni e dei Salumi (ďalej len „Assica“) a Kraft Foods Italia SpA (ďalej len „Kraft Foods“) a na druhej strane po prvé Associazione fra produttori per la tutela del „Salame Felino“ (ďalej len „Associazione fra produttori“) a po druhé La Felinese Salumi SpA, Salumificio Monpiù Srl, Salumi Boschi Fratelli SpA, Gualerzi SpA, Alinovi Tullio di Alinovi Giorgio & C. Snc, Salumificio Gastaldi di Gastaldi Franco & C. Snc, Boschi Cav. Umberto SpA, Fereoli Mario & Figlio Snc, Salumificio Ducale Snc di Morini & Tortini, Fereoli Gino & Figlio Snc, Ronchei Srl a Salumificio B.R.B. Snc, pričom každá z týchto dvanástich spoločností je členom Associazione fra produttori, vo veci podmienok, za ktorých

sa môže zemepisné označenie použiť na účely označenia výrobku vyrobeného mimo príslušnej oblasti, ak takéto označenie nie je uznané ako chránené označenie pôvodu alebo ako chránené zemepisné označenie v zmysle nariadenia č. 2081/92.

Právny rámec

Právo Únie

3 Nariadenie č. 2081/92 upravovalo vo svojom siedmom, deviatom a dvanástom odôvodnení nasledujúce:

„keďže však existuje rôznorodosť v uvádzaní registrovaných označení pôvodu a zemepisných označení; keďže sa musí pripraviť systém pravidiel spoločenstva; keďže systém pravidiel spoločenstva na ochranu umožní rozšírenie zemepisných označení a označení pôvodu zavedením jednotného prístupu, takýto systém zabezpečí spravodlivú súťaž medzi výrobcami výrobkov, ktoré budú mať takéto označenia, a bude posilňovať dôveryhodnosť takýchto výrobkov v očiach spotrebiteľa;

…

keďže rozsah tohto nariadenia sa obmedzuje na niektoré poľnohospodárske výrobky a potraviny, pri ktorých existuje prepojenie medzi charakteristickými vlastnosťami výrobku alebo potraviny a ich zemepisným pôvodom; keďže tento rozsah by sa mohol rozšíriť na ďalšie výrobky a potraviny;

…

keďže je potrebné zabezpečiť ochranu v každom členskom štáte, zemepisné označenia a označenia pôvodu musia byť registrované na úrovni Spoločenstva; keďže vstup do registra musí tiež poskytovať informácie tým, ktorí sa zaoberajú obchodom a spotrebiteľom.“

4 Článok 2 ods. 1 a 2 nariadenia č. 2081/92 stanovoval:

„1. Označenia pôvodu a zemepisné označenia poľnohospodárskych výrobkov a potravín budú v spoločenstve chránené v súlade s týmto nariadením.

2. Na účely tohto nariadenia:

a) označenie pôvodu: predstavuje názov oblasti, určitého miesta alebo vo výnimočných prípadoch krajiny, používaný na označenie poľnohospodárskeho výrobku alebo potraviny, ktorá:

— pochádza z tejto oblasti, určitého miesta alebo krajiny a

— má kvalitu alebo vlastnosti, za ktoré podstatne alebo výlučne vďačí daným zemepisným podmienkam vrátane prírodných a ľudských faktorov a ktorá sa vyrába, spracováva a pripravuje vo vymedzenej zemepisnej oblasti,

b) zemepisné označenie: je názov oblasti, určitého miesta alebo vo výnimočných prípadoch krajiny, ktorý sa používa na označenie poľnohospodárskeho výrobku alebo potraviny, ktorá:

— pochádza z tejto oblasti, určitého miesta alebo krajiny a

— má zvláštnu kvalitu, povesť alebo vlastnosti, ktoré možno pripísať zemepisnému pôvodu a výrobe a/alebo spracovaniu a/alebo príprave, ktoré sa uskutočňujú vo vymedzenej zemepisnej oblasti.“

5 Podľa ustanovenia článku 13 ods. 1 rovnakého nariadenia:

„1. Registrované označenia sú chránené proti:

a) akémukoľvek priamemu alebo nepriamemu komerčnému využívaniu registrovaného označenia v súvislosti s výrobkami, na ktoré sa registrácia nevzťahuje, pokiaľ sú takéto výrobky porovnateľné s výrobkami registrovanými pod chráneným označením alebo ak používanie označenia ťaží z reputácie chráneného označenia;

b) akémukoľvek zneužitiu, napodobeniu alebo vyvolaniu dojmu, aj keď je skutočný pôvod výrobku uvedený, alebo ak je chránené označenie preložené alebo je uvedené v spojení so slovami, ako napr. ‚štýl', ‚typ', ‚metóda', ‚vyrobené v', ‚napodobenie' alebo podobne;

c) akémukoľvek inému klamlivému označeniu alebo zavádzajúcemu označeniu o mieste pôvodu a vzniku, o podstate alebo základných kvalitách výrobku na vnútornom alebo vonkajšom obale, v reklamnom materiáli alebo dokumentoch súvisiacich s daným výrobkom, ako aj na obale kontajnerov, v ktorých je výrobok prepravovaný, keď by mohlo dôjsť k mylnému dojmu o jeho pôvode;

d) akýmkoľvek iným postupom zavádzajúcim obyvateľstvo vo veci skutočného pôvodu výrobku.

Ak registrované označenie obsahuje názov poľnohospodárskeho výrobku alebo potraviny, ktorý sa považuje za druhový, použitie takéhoto druhového názvu pre daný poľnohospodársky výrobok alebo potravinu sa nebude považovať za odporujúce bodom a) alebo b) v prvom pododseku."

6 Nariadenie č. 2081/92 bolo zrušené nariadením Rady (ES) č. 510/2006 z 20. marca 2006 o ochrane zemepisných označení a označení pôvodu poľnohospodárskych výrobkov a potravín (Ú. v. EÚ L 93, s. 12). No vzhľadom na obdobie, keď došlo k skutkovým okolnostiam sporu vo veci samej, sa táto vec naďalej riadi nariadením č. 2081/92.

Talianske právo

7 Článok 31 ods. 1 a 2 legislatívneho dekrétu č. 198 upravujúceho pravidlá, ktoré zabezpečujú súlad vnútroštátnych predpisov vo veci priemyselného vlastníctva so záväznými ustanoveniami Dohody o obchodných aspektoch práv duševného vlastníctva – Uruguajské kolo (decreto legislativo n. 198 Adeguamento della legislazione interna in materia di proprietà industriale alle prescrizioni obbligatorie dell'accordo relativo agli aspetti dei diritti di proprietà intellettuale concernenti il commercio – Uruguay Round), z 19. marca 1996 (jednoduchý dodatok ku GURI č. 64) v znení platnom na okolnosti vo veci samej (ďalej len „legislatívny dekrét č. 198/1996") stanovuje:

„1. Zemepisným označením sa chápe názov krajiny, regiónu alebo obce, ak je použitý na označenie výrobku, ktorý odtiaľ pochádza a ktorého akosť, povesť alebo vlastnosti sú prevažne alebo výlučne dané pôvodným zemepisným prostredím zahŕňajúcim prírodné, ľudské a tradičné činitele.

2. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia [článku] 2598.2 Občianskeho zákonníka a osobitné ustanovenia, a s výhradou práv k ochrannej známke nadobudnutých v dobrej viere, konanie predstavuje nekalú súťaž, ak by mohlo spôsobiť oklamanie verejnosti, ak ide o použitie zemepisného označenia alebo použitie akéhokoľvek názvu pri označovaní alebo prezentácii produktu, ktoré uvádzajú alebo naznačujú, že výrobok pochádza z iného miesta, než je skutočné miesto pôvodu, alebo ak má výrobok vlastnosti, ktoré sú špecifické pre výrobky pochádzajúce z miesta uvedeného na zemepisnom označení."

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

8 „Salame Felino“ je saláma z čisto bravčového mäsa. Jej meno pochádza z mesta Felino (Taliansko), aglomerácie nachádzajúcej sa v provincii Parma (Taliansko).

9 Dňa 30. januára 1998 podalo združenie Associazione fra produttori žalobu na spoločnosť Kraft Jacobs Suchard SpA (ďalej len „Kraft Jacobs Suchard“) na Tribunale di Parma (Okresný súd Parma) pre nekalú súťaž z dôvodu, že Kraft Jacobs Suchard uviedla na trh salámu z bravčového mäsa pod značkou „Salame Felino“, hoci bola vyrobená mimo územia provincie Parma, konkrétne v Lombardii v Cremone (Taliansko).

10 Felinese Salumi SpA, Salumificio Monpiù Srl, Salumi Boschi Fratelli SpA, Gualerzi SpA, Alinovi Tullio di Alinovi Giorgio & C. Snc, Salumificio Gastaldi di Gastaldi Franco & C. Snc, Boschi Cav. Umberto SpA, Fereoli Mario & Figlio Snc, Salumificio Ducale Snc di Morini & Tortini, Fereoli Gino & Figlio Snc, Ronchei Srl, Salumificio B.R.B. Snc vstúpili do konania ako vedľajší účastníci na podporu tohto združenia.

11 Združenie Assica, ktorého je spoločnosť Kraft Jacobs Suchard členom, vstúpilo do konania na podporu tejto spoločnosti.

12 Svojím rozsudkom z 9. februára 2001 sa Tribunale di Parma rozhodol, že Associazione fra produttori sa nemôže dovolávať nariadenia č. 2081/92, keďže pomenovanie „Salame Felino“ nepredstavuje ani chránené označenie pôvodu, ani chránené zemepisné označenie v zmysle tohto nariadenia. Tribunal di Parma však uznal, že Associazione fra produttori sa môže dovolávať ustanovení článku 31 legislatívneho dekrétu č. 198/1996. Keďže následne určil, že výrobky predávané spoločnosťou Kraft Jacobs Suchard nepochádzali z územia Parmy, hoci „Salame Felino“ získal povesť medzi spotrebiteľmi, pretože jeho vlastnosti majú pôvod aj v osobitosti daného zemepisného prostredia, Tribunale di Parma rozhodol, že spoločnosť Kraft Jacobs Suchard sa dopustila nekalej súťaže.

13 Kraft Jacobs Suchard, teraz Kraft Foods, a Assica podali odvolanie proti tomuto rozsudku.

14 Rozsudkom z 12. januára 2006 Corte di Appello di Bologna (Odvolací súd Bologna) odvolanie zamietol z dôvodu, že ochrana poskytovaná legislatívnym dekrétom č. 198/1996 nie je v rozpore s nariadením č. 2081/1992 a že registrácia ako chráneného označenia pôvodu alebo ako chráneného zemepisného označenia bola potrebná iba na získanie ochrany zverenej týmto nariadením.

15 Assica a Kraft Foods podali kasačný opravný prostriedok.

16 Na podporu tohto opravného prostriedku Assica a Kraft Foods tvrdia, že systém ochrany označenia pôvodu upravený nariadením č. 2081/92 bráni tomu, aby vnútroštátny predpis mohol priznať právo na výlučné používanie označenia pôvodu, ktoré nie je zapísané na úrovni Spoločenstva. V každom prípade sa domnievajú, že existencia ochrany označenia pôvodu predpokladá existenciu presnej právnej úpravy, ktorá chýba v spore vo veci samej.

17 Za týchto okolností Corte suprema di cassazione rozhodol prerušiť konanie a predložiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1 Má sa článok 2 nariadenia č. 2081/92 vykladať v tom zmysle, že vylučuje, aby si združenie výrobcov mohlo v rámci Spoločenstva uplatňovať právo na výlučné používanie zemepisného označenia pôvodu využívaného na území členského štátu na označovanie určitého druhu salámy, bez toho, aby mu tento členský štát predtým vydal právne záväzné rozhodnutie, ktorým by sa stanovili hranice zemepisnej oblasti výroby, špecifické pokyny týkajúce sa výroby a prípadné požiadavky, ktoré musia výrobcovia spĺňať, aby mohli mať prospech z používania daného označenia?

2. Aký režim sa má vzhľadom na nariadenie č. 2081/92 uplatňovať na trhu Únie a tiež na trhu členského štátu na neregistrované zemepisné označenie?“

O prejudiciálnych otázkach

O prípustnosti

18 Združenie Associazione fra produttori sa domnieva, že návrh na začatie prejudiciálneho konania je neprípustný v rozsahu, v akom položené otázky neodpovedajú objektívnej potrebe vyriešenia sporu vo veci samej. Vo veci samej toto združenie nikdy netvrdilo, že je majiteľom výlučného práva k zemepisnému označeniu „Salame Felino“, ale iba požadovalo, aby bola spoločnosť Kraft Foods odsúdená na základe ustanovení sankcionujúcich nekalú súťaž.

19 V tejto súvislosti z ustálenej judikatúry vyplýva, že v rámci konania stanoveného článkom 267 ZFEÚ, ktorý je založený na jednoznačnom rozdelení úloh medzi vnútroštátnymi súdmi a Súdnym dvorom, prislúcha výlučne vnútroštátnemu súdu, ktorý vec prejednáva a ktorý musí prevziať zodpovednosť za rozhodnutie sporu, aby s prihliadnutím na osobitosti konkrétneho prípadu posúdil tak potrebu, ako aj relevantnosť otázok položených Súdnemu dvoru (rozsudok Aziz, C-415/11, EU:C:2013:164, bod 34).

20 Súdny dvor teda môže odmietnuť takýto návrh len vtedy, ak je zjavné, že požadovaný výklad práva Únie nemá nijakú súvislosť s existenciou alebo predmetom sporu vo veci samej, pokiaľ ide o hypotetický problém alebo ak Súdny dvor nedisponuje skutkovými ani právnymi podkladmi potrebnými na užitočnú odpoveď na otázky, ktoré mu boli položené (rozsudok Aziz, EU:C:2013:164, bod 35).

21 To sa v tomto prípade nestalo. Na podporu tvrdenia, že sa spoločnosť Kraft Foods dopustila nekalej súťaže použitím zemepisného označenia „Salame Felino“, sa Associazione fra produttori opiera o predpoklad, že iba samotní výrobcovia salám nachádzajúci sa na území Parmy, ktorých reprezentuje, disponujú výlučným právom dovolávať sa tohto označenia. Rovnako na účely overenia dôvodnosti žaloby podanej združením Associazione fra produttori prináleží overiť vnútroštátnemu súdu, či sa toto združenie môže domáhať existencie výlučného práva pre výrobcov spĺňajúcich určité podmienky na zemepisné označenie „Salame Felino“.

22 Za týchto okolností nie je možné považovať za zjavné, že by požadovaný výklad práva Únie nemal žiadnu súvislosť s existenciou alebo predmetom sporu vo veci samej.

23 Keďže zo spisu ani nevyplýva, že ide o hypotetický problém alebo že by Súdny dvor nedisponoval skutkovými ani právnymi podkladmi potrebnými na užitočnú odpoveď na otázky, ktoré mu boli položené, nie je možné považovať návrh na začatie konania za neprípustný.

O druhej otázke

24 Svojou druhou otázkou, ktorú je potrebné preskúmať najprv, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa nariadenie č. 2081/92 má vykladať v tom zmysle, že stanovuje režim ochrany pre zemepisné označenie, ktoré nie je registrované na úrovni Spoločenstva.

25 Pokiaľ ide najprv o režim, ktorý sa má uplatniť na trhu Únie na neregistrované zemepisné označenie, je potrebné zdôrazniť, že v čase rozhodujúcich skutočností nariadenie č. 2081/92 predstavovalo jediný režim ochrany zemepisných označení upravený právom Únie.

26 Ako pritom vyplýva z dvanásteho odôvodnenia a článku 13 ods. 1 tohto nariadenia, na to, aby zemepisné označenia mohli požívať režim ochrany upravený týmto nariadením, bola ním zavedená povinnosť registrácie na úrovni Spoločenstva (pozri v tomto zmysle rozsudok Chiciak a Fol, C-129/97 a C-130/97, EU:C:1998:274, body 25 a 26).

27 Z toho vyplýva, že ak nebolo zemepisné označenie registrované v zmysle ustanovení nariadenia č. 2081/92, nie je na trhu Spoločenstva spôsobilé požívať systém ochrany upravený týmto nariadením.

28 Pokiaľ ide ďalej o režim, ktorý sa má uplatniť na trhu členského štátu, z judikatúry vyplýva, že hoci má nariadenie č. 2081/92 za cieľ stanoviť jednotný a výlučný režim ochrany (pozri rozsudok Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, bod 114), táto výlučnosť nebráni tomu, aby sa uplatnil režim ochrany zemepisných označení, ktoré sa nachádzajú mimo jeho pôsobnosti (pozri v tomto zmysle rozsudok Warsteiner Brauerei, C-312/98, EU:C:2000:599, bod 54).

29 V tejto súvislosti z deviateho odôvodnenia a článku 2 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 2081/92 vyplýva, že systém ochrany zavedený týmto ustanovením sa obmedzuje na označenia výrobkov, pri ktorých existuje osobitná spojitosť medzi ich vlastnosťami a zemepisným pôvodom (pozri v tomto zmysle rozsudok Budějovický Budvar, C-216/01, EU:C:2003:618, bod 76).

30 V dôsledku toho označenia zemepisného pôvodu, ktoré slúžia iba na zdôraznenie zemepisného pôvodu výrobku nezávisle od jeho osobitných vlastností, nepatria do pôsobnosti nariadenia č. 2081/92 (pozri v tomto zmysle rozsudok Warsteiner Brauerei, EU:C:2000:599, bod 44).

31 Na zemepisné označenie, ktoré nie je registrované na úrovni Spoločenstva, sa teda na trhu členského štátu môže prípadne uplatniť režim ochrany, ktorý je určený pre zemepisné označenia výrobkov, pri ktorých neexistuje osobitná spojitosť medzi ich vlastnosťami a zemepisným pôvodom.

32 V tomto prípade prináleží overiť vnútroštátnemu súdu, či režim ochrany zemepisných označení vytvorený legislatívnym dekrétom č. 198/1996 spĺňa túto podmienku.

33 Ak vnútroštátny súd dospeje k záveru, že cieľom uvedeného režimu je chrániť zemepisné označenia výrobkov, pri ktorých neexistuje osobitná spojitosť medzi ich vlastnosťami a zemepisným pôvodom, je potrebné pripomenúť, že na to, aby sa takýto režim mohol uplatniť, musí byť v súlade s požiadavkami, ktoré mu ukladá právo Únie. V tejto súvislosti musia byť splnené dve podmienky, jednak jeho uplatnenie nesmie byť v rozpore s cieľmi nariadenia č. 2081/92 (pozri v tomto zmysle rozsudok Warsteiner Brauerei, EU:C:2000:599, bod 49) a jednak nesmie brániť voľnému pohybu tovaru upravenému v článku 28 ES (pozri v tomto zmysle najmä rozsudok Budějovický Budvar, EU:C:2003:618, body 95 až 97).

34 Pokiaľ ide o prvú podmienku, s ohľadom na pôsobnosť nariadenia č. 2081/92 na účely nespochybnenia cieľov tohto ustanovenia nemusí ochrana poskytovaná vnútroštátnym režimom spotrebiteľovi zabezpečovať, že tovary, ktoré sú chránené, majú danú kvalitu alebo vlastnosti, ale musí iba zabezpečovať, že tieto výrobky v skutočnosti pochádzajú z príslušnej oblasti.

35 Pokiaľ ide o druhú podmienku, je potrebné zdôrazniť, že či už sa vnútroštátny systém ochrany označení, o aký ide v konaní vo veci samej, uplatní na domáce výrobky, alebo na výrobky, ktoré boli dovezené na územie dotknutého členského štátu, je spôsobilý uľahčiť umiestnenie tovaru domáceho pôvodu na trh v neprospech dovážaného tovaru (rozsudok Pistre a i., C-321/94 až C-324/94, EU:C:1997:229, bod 45).

36 Takáto právna úprava sa preto musí považovať za opatrenie s rovnocenným účinkom ako množstevné obmedzenia dovozu uvedené v článku 28 ES.

37 Hoci takéto obmedzenie môže byť odôvodnené na základe naliehavej požiadavky všeobecného záujmu ochrany poctivého obchodného styku alebo naliehavej požiadavky ochrany spotrebiteľa (pozri v tomto zmysle najmä rozsudok Budějovický Budvar, EU:C:2003:618, bod 109), daná vnútroštátna právna úprava sa na to, aby bola zlučiteľná s právom Únie, musí uplatňovať nediskriminačným spôsobom, musí byť schopná zaručiť splnenie cieľa, ktorý sleduje, a nesmie ísť nad rámec toho, čo je nevyhnutné na jeho dosiahnutie (rozsudok Corporación Dermoestética, C-500/06, EU:C:2008:421, bod 35 a citovaná judikatúra).

38 Je v právomoci vnútroštátneho súdu overiť, či jednak uplatnenie danej vnútroštátnej právnej úpravy spotrebiteľovi nezabezpečuje, že tovary, ktoré sú uvedené na trh pod osobitným zemepisným označením, majú danú kvalitu alebo vlastnosť, a jednak či vykonanie tejto právnej úpravy sleduje naliehavú požiadavku všeobecného záujmu, uplatňuje sa nediskriminačným spôsobom, je schopné zaručiť splnenie cieľa, ktorý sleduje, a nejde nad rámec toho, čo je nevyhnutné na jeho dosiahnutie.

39 V zmysle vyššie uvedených úvah je potrebné na druhú prejudiciálnu otázku odpovedať tak, že nariadenie č. 2081/92 sa má vykladať v tom zmysle, že nestanovuje režim ochrany pre zemepisné označenie, ktoré nie je registrované na úrovni Spoločenstva, ale toto označenie môže byť prípadne chránené podľa vnútroštátnej právnej úpravy týkajúcej sa zemepisných označení výrobkov, pri ktorých neexistuje osobitná spojitosť medzi ich vlastnosťami a zemepisným pôvodom, avšak pod podmienkou, že uplatňovanie tejto právnej úpravy jednak nespochybňuje ciele nariadenia č. 2081/92 a jednak nebráni voľnému pohybu tovarov uvedenému v článku 28 ES, pričom overenie týchto skutočností je v právomoci vnútroštátneho súdu.

O prvej otázke

40 Svojou prvou prejudiciálnou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 2 nariadenia č. 2081/92 má vykladať v tom zmysle, že vylučuje, aby si združenie výrobcov mohlo v rámci Spoločenstva uplatňovať právo na výlučné používanie zemepisného označenia pôvodu využívaného na území členského štátu na označovanie určitého druhu salámy, bez toho, aby mu tento členský štát predtým vydal právne záväzné rozhodnutie, ktorým by sa stanovili hranice zemepisnej oblasti výroby, špecifické pokyny týkajúce sa výroby a prípadné požiadavky, ktoré musia výrobcovia spĺňať, aby mohli mať prospech z používania daného označenia.

41 V tejto súvislosti, keďže je zjavné, že predmetné zemepisné označenie nebolo registrované na úrovni Spoločenstva v čase existencie okolností vo veci samej, a pri zohľadnení odpovede na druhú prejudiciálnu otázku je potrebné určiť, že združenie výrobkov v konaní vo veci samej sa nemôže v žiadnom prípade na základe nariadenia č. 2081/92 dožadovať výlučného práva používať v celej Únii takéto zemepisné označenie.

42 Za týchto podmienok nie je potrebné odpovedať na prvú otázku.

O trovách

43 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (deviata komora) rozhodol takto:

Nariadenie Rady (EHS) č. 2081/92 zo 14. júla 1992 o ochrane zemepisných označení a označení pôvodu poľnohospodárskych výrobkov a potravín, zmenené a doplnené nariadením Rady (ES) č. 535/97 zo 17. marca 1997, sa má vykladať v tom zmysle, že nestanovuje režim ochrany pre zemepisné označenie, ktoré nie je registrované na úrovni Spoločenstva, ale toto označenie môže byť prípadne chránené podľa vnútroštátnej právnej úpravy týkajúcej sa zemepisných označení výrobkov, pri ktorých neexistuje osobitná spojitosť medzi ich vlastnosťami a zemepisným pôvodom, avšak pod podmienkou, že uplatňovanie tejto právnej úpravy jednak nespochybňuje ciele nariadenia č. 2081/92, zmeneného a doplneného nariadením č. 535/97, a jednak nebráni voľnému pohybu tovarov uvedenému v článku 28 ES, pričom overenie týchto skutočností je v právomoci vnútroštátneho súdu.

Podpisy